

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/77/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113213918
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113213918.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobkyne: C. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, zast. JUDr. Danielom Boľanovským, advokátom so sídlom v Prešove, Slovenská 69, proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Košice, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, zast. JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom so sídlom v Košiciach, Nĕmcovej 22, o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 13C/127/2013-93 zo dňa 06.11.2013 a proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 13C/127/2013-113 zo dňa 30.01.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Z a m i e t a návrh na prerušenie konania.

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi na účet jej právneho zástupcu JUDr. Daniela Boľanovského, advokáta so sídlom v Prešove, trovy odvolacieho konania vo výške 69,89 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

P o t v r d z u j e uznesenie č. k. 13C/127/2013-113 zo dňa 30.01.2014.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetina 41, Košice sp. zn. 2C 2680/2012 zo dňa 19.01.2012.

Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 271, 52,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 52 ods. 1 až 4; 53 ods. 1, 4 písm. r), ods. 5 Občianskeho zákonníka, § 40 ods. 1 písm. c), ods. 2; 41 ods. 1; 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pričom konštatoval, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená poisťná zmluva. Táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vo všeobecných poisťných podmienkach v tejto poisťnej zmluve v článku XV. je dojednanie o rozhodcovskej doložke. Na konci zmluvných podmienok ako osobitné zmluvné dojednanie číslo 01/2007 k tejto poisťnej zmluve, je dojednaná taktiež rozhodcovská doložka odkazujúca na článok XV. Všeobecných poisťných podmienok. Na základe uvedenej rozhodcovskej doložky bol dňa 19. 01. 2012 pod sp. zn. 2 C 2680/2012 vydaný rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, Košice.

Podľa súdu prvého stupňa rozhodcovská doložka dojednaná v poistnej zmluve medzi účastníkmi konania je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Táto doložka vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Zároveň je možné konštatovať, že rozhodcovská doložka nebola dojednaná individuálne, ale už podpisom zmluvy, a teda je neplatná. Už podpisom zmluvy došlo k dohode o rozhodcovskej doložke, ktorá je obsiahnutá v článku XV. Všeobecných poistných podmienok. Podpis osobitného zmluvného dojednaní č. 01/2007, ktorý sa taktiež týka dojednaní rozhodcovskej doložky, nie je pre posúdenie veci podstatný, pretože rozhodcovská doložka už dojednaná bola.

Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený 15.04.2013. Žaloba bola podaná 14.05.2013, teda v 30 dňovej lehote ustanovenej v § 41 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní.

K námietke žalovaného o nedostatku právomoci Okresného súdu Prešov súd prvostupňový súd konštatoval, že je nedôvodná. Keďže rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nemôže ňou žalovaný odôvodniť prednostné právo rozhodcovského súdu riešiť spory vyplývajúce z poistnej zmluvy medzi účastníkmi konania. Právo žalobkyne podať žalobu na príslušný súd vyplýva z § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní. Účelom ustanovenia § 40 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní je umožniť súdny prieskum rozhodcovských rozsudkov. Bolo by v rozpore s účeloch týchto ustanovení, aby súd tento prieskum nemohol vykonať z dôvodu, že rozhodcovská zmluva vyžaduje od účastníka spory riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní. Na uvedených záveroch nemení nič ani to, že žalovaný predložil súdu rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici s iným právnym názorom. Súdu je známa rozdielna judikatúra krajských súdov v obdobných veciach. Pokiaľ táto judikatúra nebude Najvyšším súdom SR zjednotená, súd ju nemôže ako argument akceptovať z dôvodu jej neustálenosti a rozpornosti. V takomto prípade prvostupňovému súdu neostáva nič iné, ako o veci rozhodnúť na základe vlastného hodnotenia skutkových a právnych okolností prípadu.

Dôvodom na iný postup nie je ani nález Ústavného súdu SR II ÚS 499/2012 a skutočnosť, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6 Cdo 1/2012 z 21. 03. 2012 (v ktorom NS SR vyslovil právny názor, že rozhodcovská doložka dojednaná v obdobnom prípade, ako je posudzovaný prípad, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou) bolo nenapadnutá sťažnosťou a Ústavný súd túto sťažnosť prijal na ďalšie konanie. Ústavný súd SR bude toto rozhodnutie skúmať z hľadiska ústavnosti, nie z hľadiska správnosti právnych záverov. Súd navyše dodáva, že k záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky dospel na základe vlastného hodnotenia okolností prípadu.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa právne podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku konštatujúc, že v konaní bola úspešná žalobkyňa, má preto právo na náhradu trov konania. Žalobkyni vznikli trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej pomoci po 60,07 Eur (prevzatie zastúpenia, podanie žaloby, účasť na pojednávaniach 02. 10. 2013 a 06. 11. 2013), režijný paušál 4 x 7,81 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia činia 271, 52 Eur.

Žalobkyni nepriznal odmenu za úkon vyjadrenie zo dňa 17. 06. 2013 majúca za to, že sa nejedná o podanie vo veci samej. Jedná sa len o vyjadrenie k procesným poučeniam zo strany súdu a návrh na zadováženie dôkazov. Oznamovanie dôkazov, resp. navrhovanie dôkazov je povinnosťou účastníka konania, nemôže byť honorované ako podanie vo veci samej. Tiež nepriznal ďalšiu poradu s klientom zo dňa 01. 10. 2013 dôvodniac, že nie je zrejme, že by takáto porada bola nevyhnutá pre ďalší postup vo veci.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa neobjasnil skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdil a nesprávne aplikoval zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka je platná, individuálne dojednaná a v súlade s ňou a podmienkami stanovenými vo VPP rozhodoval stály rozhodcovský súd. Poistnú zmluvu navrhol uzavrieť tretí subjekt nezávislý od žalovaného, a to výhradný finančný agent, ktorým bol sprostredkovateľ poistenia A. K.. Sprostredkovateľ musí splniť zákonnú povinnosť, a to oboznámiť potencionálneho klienta so všetkými skutočnosťami k obsahu uzavretej poistnej zmluvy a jej neoddeliteľných príloh, vrátane rozhodných ustanovení pre alternatívne riešenie sporov a o tom vyhotoviť záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poistnej zmluve, ktorý obsahuje aj upozornenie

na existujúcu rozhodcovskú doložku, ktoré žalobkyňa mohla, ale nemusela podpísať. Súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď vypočul len žalobkyňu a nevypočul svedka - sprostredkovateľa poistenia. Súd prvého stupňa nevysvetlil, prečo nehodnotil záznam sprostredkovateľa o dojednanej rozhodcovskej doložke a akým spôsobom sa súd vysporiadal, resp. nevysporiadal s týmto listinným dôkazom. Výpovedi žalobkyne „pripísal“ vyššiu dôkaznú váhu a nehodnotil aj ostatné listinné dôkazy. Žalovaný vstupoval so žalobkyňou do právneho vzťahu ako s informovaným spotrebiteľom a ako dobromyseľný účastník. Žalobkyňa vzhľadom na počet poisťovní v danom období (26) nebola nútená uzavrieť poisťnú zmluvu so žalovaným a poisťná zmluva sa neuzatvárala v majetkovej tiesni. Všeobecné poisťné podmienky, ktoré odovzdal sprostredkovateľ žalobkyňi, obsahovali jednoznačnú, krátku a zrozumiteľnú vetu, že podpisom potvrdzuje klient prevzatie jedného kusu všeobecných poisťných podmienok. Až po platnom uzavretí poisťnej zmluvy nastala fáza dojednávania Osobitných zmluvných dojednaní, ktorých obsahom bola aj rozhodcovská doložka. Osobitný odstavec je graficky oddelená od samotných VPP a aj názov vyjadruje, že sa nejedná o súčasť VPP. Žalobkyňa nekonala v omyle, že znova podpisuje prevzatie poisťnej zmluvy, alebo VPP.

Podľa žalovaného konanie o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné odlišiť od konania o zrušení rozhodcovského rozsudku a nie je ho možné považovať za spotrebiteľský spor, pretože rozhodcovský rozsudok nie je zmluvou. Pokiaľ sa súd prvého stupňa v rozhodnutí opiera o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 6Cdo 1/2012, takýto právny záver neobstojí, lebo konajúci súd vedel, že dovolací súd nerozhodoval v merite veci.

Žalovaný v odvolaní poukázal na nálezy Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. I. ÚS 402/2008 z 01.04.2009, vo veci sp. zn. II. ÚS 499/2012 z 10.07.2013 a ďalej namietal, že rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, na ktoré žalobkyňa poukázala, nemajú hodnotu judikátu a nie sú hodné ani ako metodologické interpretačné pravidlo.

V odvolaní žalovaný ďalej uviedol, že uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 382/2013 z 10.07.2013 prijal Ústavný súd SR na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a.s., ktorou namietala porušenie jej základného práva na súdnu ochranu, okrem iného aj postupom a uznesením Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 6Cdo 1/2012 z 21.03.2012. Vzhľadom na okolnosť, že v konaní pred Ústavným súdom SR sa zjavne rieši otázka, ktorá môže mať význam pre toto súdne konanie, žiada žalovaný, aby súd toto konanie podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) prerušil do právoplatného skončenia konania o uznesení Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 6Co 1/2012, vedeného pred Ústavným súdom SR pod sp. zn. II. ÚS 382/2013.

Podľa žalovaného nie je správny právny záver prvostupňového súdu, ktorý dôkladne neposudzoval hlavný právny vzťah medzi účastníkmi konania a nevenoval sa jeho zániku v treťom roku po uzavretí poisťnej zmluvy, ktorá mala trvať 15 rokov, od 03.04.2008 do 03.04.2023. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, a preto je nepreskúmateľné. Súd prvého stupňa neposudzoval kompletne znenie čl. XV. VPP po predchádzajúcom posúdení Osobitných zmluvných dojednaní, pretože práve tieto obsahujú hmotnoprávnu dohodu o uzavretí rozhodcovskej doložky. Žalobkyňa mala možnosť osobitné zmluvné dojednania podpísať, alebo nepodpísať, teda rozhodcovskú doložku prijať, alebo neprijať. Od žalobkyne ako spotrebiteľky je potrebné vyžadovať istú dávku zodpovednosti za svoje úkony. Rozhodcovská doložka bola jednoznačne individuálne dojednania, a preto je potrebné ju považovať za platný právny úkon oboch strán v spore. Súd prvého stupňa tiež nesprávne vyhodnocoval postup a rozhodovanie rozhodcovského súdu v skrátenej forme.

Na základe uvedeného žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a predtým aby odvolacie konanie prerušil do rozhodnutia Ústavného súdu SR pod sp. zn. II. ÚS 382/2012.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Vo vyjadrení uviedla, že odvolanie žalovaného je v celom rozsahu nedôvodné. Prvostupňový súd vec skutkovo správne vyhodnotil a vec správne právne posúdil na základe jeho vlastného právneho hodnotenia. Správne posúdil, že rozhodcovská doložka nebola dojednaná individuálne a je neprijateľnou podmienkou. Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie dôvody, tieto sa vo väčšej časti neviažu na odôvodnenie a úvahy súdu uvedené v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Na základe uvedeného žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 69,89 eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich mu z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 26.08.2014 a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní (§ 53 ods. 4 písm. r Občianskeho zákonníka).

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 40 ods. 1, písm. c zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní).

Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť (§ 40 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní).

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku (§ 41 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní).

Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe (§ 43 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní).

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi tam uvedenými.

K odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd na doplnenie uvádza:

Účastníci konania uzavreli dňa 02.04.2008 poistnú zmluvu č. 4354900260, predmetom ktorej bolo životné poistenie s obsahom špecifikovaným v predmetnej zmluve.

Pri uzavretí zmluvy žalobkyňa podpísala vyhlásenie, že bola oboznámená so Všeobecnými poistnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy. Súčasťou všeobecných poistných podmienok sú aj osobitné dojednania č. 01/2007 k predmetnej zmluve. Podľa týchto osobitných zmluvných dojednaní žalobkyňa so žalovaným, okrem iného, vyjadrili svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu s tým, že toto ustanovenie chápu ako rozhodcovskú doložku.

Osobitné zmluvné dojednanie k poistnej zmluve žalobkyňa podpísala v deň podpisu poistnej zmluvy. V deň uzatvorenia poistnej zmluvy bol spísaný aj Záznam o požiadavkách a potrebách klienta k PZ č. 4354900260. Záznam podpísali žalobkyňa a sprostredkovateľ poistenia.

V záhlaví záznamov okrem iného je uvedené, že v prípade vzniku sporov vyplývajúcich zo sprostredkovania poistenia je možné na ich mimosúdne vyrovnanie využiť inštitút rozhodcovského konania v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a všeobecných poistných podmienkach platných od 01.01.2007.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje správny záver prvostupňového súdu, že zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Predmetná právna vec má nepochybne svoj základ v spotrebiteľskej zmluve.

V predmetnej veci je rozhodcovská zmluva predformulovaná na tlačive žalovaného, pričom podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia.

Spotrebiteľ, ak si želá niečo z určitých dôvodov, minimálne sa predpokladá, že vie, prečo chce niečo individuálne vyjednať. Skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je formulovaná v rámci štandardnej formulárovej zmluvy, neodôvodňuje záver, že žalovaný preukázal osobitné vyjednanie.

Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6 M Cdo 9/2012.)

Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad.

K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvého stupňa neposudzoval komplexne znenie čl. XV. VPP po predchádzajúcom posúdení osobitných zmluvných dojednaní č. 01/2007, pretože práve tieto obsahujú hmotnoprávnu dohodu o uzavretí rozhodcovskej doložky, odvolací súd uvádza, že súd nemal najmenší dôvod na to, aby vylúčil režim súdnej kontroly neprijateľných podmienok len kvôli nadpisu, ktorý ani nekorešponduje s presným označením inštitútu „individuálne dojednaného zmluvného ustanovenia“.

K odvolacej námietke žalovaného, že zo znenia rozhodcovskej doložky vyplýva, že bola predtým vysvetlená žalobkyňi tretím nezávislým subjektom a bola jednoznačne individuálne dojednaná odvolací súd uvádza, že žalovaný v priebehu konania pred prvostupňovým a ani odvolacím súdom uvedené tvrdenie nepreukázal. Za individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky nemožno považovať podpísanie osobitných zmluvných dojednaní vo formulárovej zmluve.

Zákon charakterizuje spotrebiteľskú zmluvu tak, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania túto charakteristiku spĺňa. Všeobecné poistné podmienky, ktoré boli pripravené vopred pre veľký počet spotrebiteľov sú súčasťou zmluvy a tieto žalobkyňa ovplyvniť nemohla. Zo znenia rozhodcovskej

doložky, obsiahnutej v časti XV. Všeobecných poisťných podmienok vyplýva, že všetky spory sa mali riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom.

Takáto rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, lebo je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, resp. vo VPP inkorporovaných do takejto zmluvy a nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná, pričom vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Pokiaľ ide o ustanovenie zmluvy Osobitné zmluvné dojednanie č. 01/2007, odvolací súd konštatuje, že vyššie uvedené platí aj pre predmetné ustanovenie zmluvy, pretože v tomto ustanovení je opätovne obsiahnutá povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu tak, ako je to uvedené vo Všeobecných poisťných podmienkach.

Zo znenia VPP aj ustanovenia zmluvy Osobitné zmluvné dojednanie č. 01/2007 nevyplýva nič iné, len povinnosť žalobkyne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného, že do poisťného vzťahu so žalobkyňou vstupoval ako s informovaným spotrebiteľom, o čom predkladá ako dôkaz Záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poisťnej zmluve z 26.12.2007, odvolací súd konštatuje, že v predmetnej listine je iba zmienka o možnosti využitia inštitútu rozhodcovského konania bez toho, aby v nej boli náležite objasnené rozdiely medzi konaním pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom.

K odvolacej námietke žalovaného, že sprostredkovateľ poistenia je osobou nezávislou od žalovaného, ale je osobou samostatne podnikajúcou na základe živnosti oprávňujúcej ju na výkon činnosti - sprostredkovanie poistenia, pričom sprostredkovateľ mal v zmysle zákona splniť zákonnú povinnosť, a to vyhotoviť tzv. záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poisťnej zmluve, ktorý obsahuje aj upozornenie na existujúcu rozhodcovskú doložku, ktorú žalobca mohol, ale nemusel podpísať, odvolací súd konštatuje, že aj keď sprostredkovateľ poistenia je osobou nezávislou od žalovaného, nepochybne poisťné zmluvy, VPP aj Záznam o požiadavkách klienta sú formulárami žalovaného a postavenie sprostredkovateľa vo vzťahu k žalovanému nemôže rozhodujúce okolnosti zmeniť, alebo inak ovplyvniť. Dokonca sám žalovaný v odvolacej námietke uviedol, že záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poisťnej zmluve obsahuje aj upozornenie na existujúcu rozhodcovskú doložku. Uvedené svedčí v prospech záveru, že rozhodcovská doložka bola žalovaným vopred naformulovaná.

Súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania náležite a správne posúdil, že v danom prípade predstavuje rozhodcovská doložka neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovská doložka, od ktorej Arbitrážny súd Košice odvodzoval svoju právomoc rozhodovať vo veci, nebola žalobkyňou individuálne dojednaná. Žalovaný v prvostupňovom a ani v odvolacom konaní neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojmu tvrdeniu, že žalobkyňa bola riadne poučená o dôsledkoch „uzavretia“ rozhodcovskej doložky.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, v ktorom žalobnému návrhu žalobkyne o zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice vo veci sp. zn. 2C 2680/2012 z 19.01.2012 vyhovel, je správne.

Preto odvolací súd rozsudok v súlade s ustanovením § 219 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správny potvrdil.

Žalovaný spolu s odvolaním podal návrh na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, a to do ukončenia konania na Ústavnom súde SR vo veci sp. zn. II. ÚS/382/2012 z dôvodu, že na Ústavnom súde SR sa bude prejednávať dôležitá právna otázka súvisiaca s týmto sporom.

Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet (§ 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku).

Z citovaného ustanovenia vyplýva možnosť, nie povinnosť súdu prerušiť konanie za podmienok tam uvedených. Podstatným pre rozhodovanie súdu o tom, či návrhu na prerušenie konania vyhovie, alebo

ho preruší, ak dal na takéto konanie podnet, je okolnosť, či v inom prebiehajúcom spore môže byť vyriešená otázka, ktorá má vplyv pre rozhodnutie súdu.

Pokiaľ žalovaný tvrdí, že v obdobnej veci bol úspešný so svojou sťažnosťou na Ústavnom súde SR pod sp. zn. II. ÚS 499/2013, odvolací súd zistil, že hoc sa vo veci Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 382/2013 pred tým istým senátom rieši obdobná vec ako vo veci Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 499/2013, z nálezu Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. II. ÚS 499/2013 zo dňa 10.07.2013 nevyplýva, aby v tomto náleze Ústavný súd SR vyslovil stanovisko k platnosti alebo neplatnosti rozhodcovskej doložky. Ústavný súd v predmetnom rozhodnutí konštatoval porušenie práv žalovaného, pretože súdy vykonali určitý rozhodujúci dôkaz bez toho, aby dali žalovanému akúkoľvek možnosť sa k nemu vyjadriť.

Preto odvolací súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

Uznesením č. k. 13C/127/2013-113 zo dňa 30.01.2014 uložil súd prvého stupňa žalovanému povinnosť zaplatiť v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia súdny poplatok za odvolanie vo výške 331,50 eur.

Rozhodnutie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok právne odôvodnil podľa položky č. 3 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s ust. § 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch s poučením, že ak sa poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že súdny poplatok mal byť stanovený s poukazom na inú položku Sadzobníka súdnych poplatkov. Poukázal pritom na uznesenie Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi vo veci sp. zn. 9C/354/2012, Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 12C/438/2012, na položkou 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov a ustanovenie §§ 6 ods. 2 a 7 ods. 10 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov dôvodiac, že podľa uvedených ustanovení mala byť stanovená výška súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 99,50 eur, pretože ide o konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku, kde predmet sporu nie je oceneľný peniazmi.

Na základe uvedeného žalovaný žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a rozhodnúť o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie vo výške 99,50 eur.

Podľa položky 3 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriacich prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, z návrhu na začatie konania o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy a o zrušení rozhodcovského rozhodnutia vydaného rozhodcom je vyberaný v občianskom súdnom konaní súdny poplatok vo výške 331,50 eur.

Poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ (§ 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov).

Sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len „percentná sadzba“) alebo pevnou sumou (§ 6 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch).

Ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej (§ 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch).

V danom prípade vznikla poplatková povinnosť za odvolanie žalovanému ako odvolateľovi v súlade s citovaným ustanovením § 5 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch.

Z odvolania žalovaného nepochybne vyplýva, že ide o odvolanie vo veci samej.

Z doslovného znenia citovaného ustanovenia § 6 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch vyplýva, že výška poplatku sa vypočíta buď percentuálne zo základu poplatku, alebo je výška poplatku pevne určená sumou uvedenou v Sadzobníku súdnych poplatkov.

V prejednávanej veci ide o konanie podľa položky č. 3 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov, kde je výška súdneho poplatku určená pevnou sumou vo výške 331,50 eur. To znamená, že v danom prípade sa neuplatní percentuálny výpočet súdneho poplatku zo základu poplatku.

Pokiaľ žalovaný namietal, že súd prvého stupňa mal pri vyrubení súdneho poplatku za odvolanie aplikovať Položku 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov, pretože v danom prípade má ísť o konanie s neoceniteľným predmetom, odvolací súd v súlade s vyššie uvedeným má za to, že táto odvolacia námietka je nedôvodná. Zákon o súdnych poplatkoch vo svojej prílohe - Sadzobníku súdnych poplatkov stanovuje pevnú výšku súdneho poplatku a v súlade s citovaným ustanovením § 6 ods. 2 zákona sa poplatok v takejto výške vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej.

Preto odvolací súd napadnuté uznesenie č. k. 13C/127/2013-113 zo dňa 30.01.2014 v súlade s ustanovením § 219 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu odvolací súd priznal celkom vo výške 69,89 eur, pozostávajúcich z odmeny za 1 úkon - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 10.2.2014 á 61,85 eur a z režijného paušálu vo výške 8,04 eur, ktoré uložil zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu žalobkyne v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.